

رمضان جوشان

سنڌي

شيخ عربیت، امیر اهلست، بانی دعوتِ اسلامی، حضرت علامہ مولانا ابو بلاں

محمد الیاس عَظَار قادری رَضُوی

دامت برکاتہم العالیۃ

الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَلَمِيْنَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى سَيِّدِ الْمُرْسَلِيْنَ
أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَنِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

ڪتاب پڙهڻ جي دعا

دينی ڪتاب يا اسلامي سبق پڙهڻ کان پهريان هيٺ ڏليل دعا پڙهي
چڏيو ان شاء الله جيڪو ڪجهه پڙهندما ياد رهندو، دعا هي آهي:

اللّٰهُمَّ افْتَاهْ عَلَيْنَا حِكْمَتَكَ وَانْشِرْ عَلَيْنَا رَحْمَتَكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

ترجمو: اي الله عَزَّوجَلَ اسان تي علم ۽ حکمت جا دروازا کولي چڏ ۽ اسان تي پنهنجي رحمت نازل فرماء! اي عظمت ۽ بزرگي وارا!

(مستظرف ج ۱ ص ۴۰ دار الفکر بیروت)

(نوت: اول آخر هڪ ۾ ڀورو درود شريف پڙهي چڏيو)

طالب غم
ميديه
بقيع
و
مغفرت

رسالي جو نالو: رمضان جوشان
چاپو پهريون: شعبان المعلم 1443ھ مارچ 2022ع

تعداد:

چاپيندڙ: مكتبة المدينة العالمي مدنی مرکز فيضان مدينه باب المدينه ڪراچي

مدنی التجا: ڪنهن کي به هي ڪتاب چاپڻ جي اجازت ناهي

ڪتاب خريد ڪندڙ توجهه فرمان

ڪتاب جي چپائي ۾ ڪاوڏي خرابي هجي يا صفحات هجن يا باينڊنگ
۾ اڳتي پوئتي ٿي ويا هجن ته مكتبة المدينة سان رابطو فرمadio.

شيخ طريقت، أمير اهلسنت، باني دعوت اسلامي، حضرت علام

دافتہ برگانہہ العالیہ

مولانا ابو بلال محمد الیاس عطار قادری

جو رسالو

رمضان جوشان

پیشکش

اسلامک ریسرچ سینٹر (دعوت اسلامی)

ترجمو

ترانسلیشن دپارٹمنٹ (دعوت اسلامی)

هن رسالی جو آسان سندي زبان ۾ ترجی ڪرڻ جي وس آهر ڪوشش
کئي آهي. جيڪڏهن ترجی یا ڪپوزنگ ۾ ڪشي ڪا کمي
بيشي نظر اچي ته ٽرانسلیشن دپارٹمنٹ کي آگاه ڪري ثواب جا حقدار
ٻڌجو.

رابطی جی لاء:

ترانسلیشن دپارٹمنٹ (دعوت اسلامی) عالمی مدنی مرکز فیضان مدینہ
 محل سوداگران پرائی سبزي مندبی باب المدینہ ڪراچی

UAN: ☎ +92-21-111-25-26-92 – Ext. 7213

Email: translation@dawateislami.net

فهرست

1	رمضان جوشان
1	داعاء عطار
1	درود شریف جی فضیلت
1	ب نور
2	روزی سان صحت ملندي آهي
	”توتي صدقو وڃان رمضان! تون عظيم الشان آن“ جي 31 اکرن جي
2	نسبت سان رمضان جي باري ۾ 31 فرمانِ مصطفی ﷺ
15	سحری جي متعلق 4 فرامينِ مصطفی ﷺ
16	عمر فاروق اعظم رضي الله عنه جوارشاد
16	أم المؤمنين عائشہ صدیقہ رضي الله عنها جوارشاد
17	حضرت عبدالله ابن عباس رضي الله عنه جا ارشاد
18	چ آتا جي حیات ظاهري جي دور ۾ قيدي هوندا هئا؟
18	کعب الاحبار رضي الله عنه جوارشاد
18	حضرت ابراهيم نخعي رحمه الله عليه جوارشاد
19	داتا گنج بخش علي هجويری رحمه الله عليه جوارشاد
19	روزی جاتی درجا
19	عوام جوروزو
20	(2) خواص جو
20	(3) اخص الخواص جوروزو
20	مفتي احمديار خان رحمه الله عليه جوارشاد

الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
آمَّا بَعْدُ فَاعُوذُ بِإِلٰهِنَا مِنَ الشَّيْطَنِ الرَّجِيمِ سَمْوَاتُ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

رمضان جو شان

دعاء عطار

يارب المصطفى! جيڪو مڪمل رسالو "رمضان جو شان" پڙهي يا ٻڌي وٺي، اُن کي ماڻ رمضان جو قدردان بٿاء ۽ سجي زندگي گناهن کان بچي ڪري نيكين هر گزارڻ جي توفيق عطا فرماء.
اميں بجاو خاتم النبیین ﷺ

درود شريف جي فضيلت

فرمان آخرینبي ﷺ: جنهن ماڻ رمضان کي حاصل ڪيو ۽ ان جا روزا نه رکيا اهو شخص شقي(يعني بدبوخت) آهي. جنهن والدين يا ڪنهن کي ماڻيو ۽ ان سان چڱو سلوک نه ڪيو اهو به شقي (يعني بدبوخت) آهي ۽ جنهن وٺ منهنجو ذكر ٿيو ۽ ان مون تي درود شريف نه پڙھيو اهو به شقي(يعني بدبوخت) آهي. (معجم اوسط، 62/2، حدیث: 3871)

تُوبُوا إِلَى اللّٰهِ! أَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ
صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللّٰهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

ٻه نور

متقول آهي ته الله پاڪ حضرت موسى ڪليم الله ﷺ کي فرمایو ته مان امت محمدیه کي ٻه نور عطا کيا آهن ته جيئن اهي ٻن اونداهين جي نقصان کان محفوظ رهن. موسى ڪليم الله ﷺ عرض ڪيو: يالله اهي ٻه نور ڪهڙا آهن؟ ارشاد ٿيو: نور رمضان ۽ نور

قرآن۔ حضرت موسیٰ کلیم اللہ علیہ السلام عرض کیو: بے اونداھیوں
کھڑیوں آهن؟ ”فرمایو، هک قبر جی ۽ پئی قیامت جی۔“ (درة الناصحین ص ۹)

عاصیوں کی مغفرت کا لے کر آیا ہے پیام جھوم جاؤ مجرمو! رمضان میہ غفران ہے

صلوٰۃ عَلَیِ الْحَبِیْبِ! صَلَّی اللہُ عَلَیٖ مُحَمَّدٍ

روزی سان صحت ملندي آهي

امیر المؤمنین مولاؑ کائنات، حضرت علیؑ المرتضیٰ شیر خدا
گزر اللہ وچھہ الکریمہ کان روایت آهي، اللہ پاک جی پیاري رسول، رسول مقبول صلی اللہ علیہ وسلم جو فرمان صحت نشان آهي: بیشك اللہ پاک بنی اسرائیل جی هک نبی علیہ السلام ڈانهن وحی فرمائی ته توہان پنهنجی قوم کی خبر ڈیئی چدیو تے جیکو بے پانہو منہنجی راضپی لاءٰ هک ڈینهن جو روزو رکندو آهي ته مان ان جی جسم کی صحت بے عطا فرمائندو آهیاں ۽ ان کی عظیم اجر بے ڈیندس۔

(شعب الایمان ج 3 ص 412 حدیث 3923)

دو جہاں کی نعمتیں ملتی ہیں روزہ دار کو جو نہیں رکھتا ہے روزہ دار بڑا داداں ہے

صلوٰۃ عَلَیِ الْحَبِیْبِ! صَلَّی اللہُ عَلَیٖ مُحَمَّدٍ

”توتی صدقو وجان رمضان! تون عظیم الشان آن“ جي
31 اکرن جي نسبت سان رمضان جي باري ۾ 31 فرمان

مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وسلم

حضرت سلمان فارسی رحمی اللہ عنہ فرمائی ٿا ته ”نبی پاک صلی اللہ علیہ وسلم شعبان مہینی جي آخری ڈینهن بیان فرمایو: ”ای انسانو! توہان وت

عظمت وارو برکت وارو مهینو آيو، اهو مهینو جنهن ۾ هڪ رات (اهڙي به آهي جيڪا) هزار مهينن کان بهتر آهي. هن (مبارڪ مهيني) جا روزا اللہ پاڪ فرض ڪيا ۽ ان جي رات ۾ قيام (يعني تراویح) ٿطُوع (يعني سئٽ) آهي. جيڪو هن ۾ نيكٰء جو ڪم ڪري ته اهو ائين آهي جيئن ٻئي ڪنهن مهيني ۾ فرض ادا ڪيائين ۽ هن ۾ جنهن فرض ادا ڪيو ته اهو ائين آهي جيئن ٻين ڏينهن ۾ ستر فرض ادا ڪيائين. هي مهينو صبر جو آهي ۽ صبر جو ثواب جئٽ آهي ۽ هي مهينو مُؤاسات (يعني غمخواري ۽ پلاتئي) جو آهي ۽ هن مهيني ۾ مومن جو رزق وڌايو ويندو آهي. جيڪو هن ۾ روزيدار کي افطار ڪرائي ان جي گناهن جي لاءِ مغفرت آهي ۽ ان جو ڪندڻ باه کان آزاد ڪيو ويندو ۽ هن افطار ڪرائڻ واري کي اهڙو ئي ثواب ملندو جهڙو روزي رکڻ واري کي ملندو، بغير ان جي، جو ان جي اجر ۾ ڪجهه گهتنائي ٿئي.“ اسان عرض ڪيو، يارسول اللہ ﷺ اسان مان هر شخص وت اها شيء ناهي جنهن سان روزو افطار ڪرائي. پاڻ ﷺ جن ارشاد فرمایو: اللہ پاڪ هي ثواب ته ان شخص کي ڏيندو، جيڪو هڪ ڏُڪ کير يا هڪ کارڪ يا هڪ ڏُڪ پاڻيءَ سان روزو افطار ڪرائي ۽ جنهن روزيدار کي پيت پري کارييو، ان کي اللہ ڪريم منهنجي حوض مان پيئاريندو جو ڪڏهن ايجارو نه ٿيندو. ايترى تائين جو جئٽ ۾ داخل ٿي وڃي. هي اهو مهينو آهي جو ان جو اول (يعني شروعاتي ڏه ڏينهن) رحمت آهي ۽ ان جو وچ (يعني وچيان ڏه ڏينهن) مغفرت آهي ۽ آخر (يعني آخر ڏه ڏينهن) جھئُر کان آزادي آهي. جيڪو پنهنجي غلام تي هن مهيني ۾ تحفيف ڪري (يعني ڪم گهٽ وٺي) اللہ پاڪ ان کي بخشني

چڏيندو ۽ جهنم کان آزاد فرمائي چڏيندو. هن مهيني ۾ چار ڳالهئين جي ڪثرت ڪريو. انهن مان ٻه اهڙيون آهن جن جي ذريعي توهان پنهنجي رب کي راضي ڪندو ۽ بقایا بن کان توهان کي بي نيازي ناهي. پوءِ اهي ٻه ڳالهئيون جن جي ذريعي توهان پنهنجي رب کي راضي ڪندو اهي هي آهن. (1) **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ جَيْ گَواهِي ذِيْن** (2) استغفار ڪرڻ. جڏهن ته اهي ٻه ڳالهئيون جن کان توهان کي غنا (بي نيازي) ناهي اهي هي آهن. (1) **اللَّهُ پَاكَ** کان جٽ طلب ڪرڻ. (2) **جَهَنَمْ كَانَ اللَّهُ پَاكَ** جي پناه طلب ڪرڻ.

(شعب الایمان، 305/3، حدیث: 3608-صحیح ابن حبیب، 3/192، حدیث: 1887)

صلوٰ عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

(2) جڏهن رمضان جي مهيني جي پھرين رات ايندي آهي ته آسمان ۽ جٽ جا دروازا کوليا ويندا آهن ۽ آخری رات تائين بند ناهن ٿيندا. جيڪو به ٻانهو هن مبارڪ مهيني جي ڪنهن به رات ۾ نماز پڙهي ٿو ته الله پاڪ ان جي هر سجدي جي عيوض (يعني بدلي ۾) ان جي لاءِ پندرهن سؤ نيكيون لکندو آهي ۽ ان جي لاءِ جٽ ۾ ڳاڙهي ياقوت جو گهر بٺائيندو آهي. پوءِ جيڪو رمضان جي مهيني جي پھريون روزو رکي ٿو ته ان جا پويان گناه مُعاف کيا ويندا آهن، ۽ ان جي لاءِ صبح کان شام تائين ستر هزار فرشتا مفترت جي دعا ڪندا رهندما آهن. رات ۽ ڏينهن ۾ جڏهن به هُو سجدو ڪري ٿو ان جي هر سجدي جي عيوض (يعني بدلي ۾) کيس (جٽ ۾) هڪ اهڙو وڻ عطا ڪيو ويندو آهي جو ان جي چانو ۾ گھوڙي سوار پنج سؤ سالن تائين هلندو رهي.

(شعب الایمان ج 3 ص 314 حدیث 3635)

صلوٰ عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

(3) جذهن رمضان جي پهرين رات ٿيندي آهي ته الله پاک پنهنجي مخلوق جي طرف نظر فرمائيندو آهي ۽ جذهن الله پاک ڪنهن پانهي جي طرف نظر فرمائيندو آهي ته ان کي ڪڏهن به عذاب نه ڏيندو. ۽ هر روز ڏه لک (گناهگارن) کي جهئر ڪان آزاد فرمائيندو آهي ۽ جڏهن اٺيئين رات ايندي آهي ته سجي مهيني ۾ جيترا آزاد ڪيا انهن جي كل تعداد برابر انهيء هڪ رات ۾ آزاد فرمائيندو آهي. پوءِ جذهن عيدالفطر جي رات ايندي آهي. ملائڪ خوشيون ملهائيندا آهن ۽ الله پاک پنهنجي نور جي خاص تجلي فرمائيندو آهي. ۽ ملائڪن کي فرمائيندو آهي: اي ملائڪو! ان مزدور جو ڇا بدلو آهي جنهن ڪم پورو ڪري ورتو؟“ ملائڪ عرض ڪندا آهن، ”ان کي پورو پورو اجر (يعني بدلو) ڏنو وڃي.“ الله پاک فرمائيندو آهي، ”مان توهان کي گواه ٿو ڪريان ته مان انهن سڀني کي بخشى چڏيو.“

(جمع الجوامع ، 345/1، حديث: 2536)

عِصَيَاں سے کبھی ہم نے کنارہ نہ کیا
ہم نے تو جنم کی بہتہ کی تجویز
پر تو نے دل آڑ رہہ ہمارا نہ کیا
لیکن تری رحمت نے گوارا نہ کیا

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

(4) بیشک جئت ابتدائي سال کان ایندڙ سال تائين رمضان المبارڪ
جي لاء سجائي ويندي آهي ۽ فرمایائون: رمضان شریف جي پهرين
ڏينهن جئت جي وطن جي هيٺان وڏين وڏين اکين وارين حورن تي
هوا هلندي آهي ۽ اهي عرض ڪنديون آهن: ”اي پروردگار! پنهنجي
پانهن مان اهڙن پانهن کي اسان جو مڙس بطاءِ جن کي ڏسي اسان

جون اکیون تذیيون ٿین ۽ جڏهن اهي اسان کي ڏسن ته انهن جون به
اکیون تذیيون ٿین۔” (شُعْبُ الْإِيمَانِ ج 3 ص 312 حديث 3633)

ابر رحمت چھاگیا ہے اور سماں ہے نور نور فضل رب سے مغفرت کا ہو گیا ہے سماں ہے

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

- (5) منهنجي امت کي رمضان جي مهيني ۾ پنج شيون اهڙيون عطا ڪيون ويون جيڪي مون کان پھريان ڪنهن نبي ﷺ کي نه مليون۔
- (1) جڏهن رمضان المبارڪ جي پھرین رات ايندي آهي ته الله پاڪ انهن جي طرف رحمت جي نظر فرمائيندو آهي ۽ جنهن جي طرف الله پاڪ رحمت جي نظر فرمائي ته ان کي ڪڏهن به عذاب نه ڏيندو۔
- (2) شام جي وقت ان جي وات جي بوء (جيڪا بُك جي ڪري ٿيندي آهي) الله پاڪ جي ويجهو مُشك جي خوشبوء کان به بهتر آهي۔
- (3) ملائڪ هر رات ۽ ڏينهن ان جي لاءِ مغفرت جون دعائون ڪندا رهندما آهن۔ (4) الله پاڪ جنت کي حڪم ڏيندي ارشاد فرمائي ٿو۔ ”منهنجي (نيڪ) بانهن جي لاءِ مُزَيَّن (يعني سينگارجي) وج عنقریب اهي دنيا جي مُشقت کان منهنجي گهر ۽ ڪرم ۾ راحت ماڻيندا۔ (5) جڏهن ماهر رمضان جي آخری رات ايندي آهي ته الله پاڪ سڀني جي مغفرت فرمائي چڏيندو آهي۔ قوم مان هڪ شخص اتي بيٺو ۽ عرض ڪيائين يار رسول الله ﷺ چا هي ليلة القدر آهي؟ ارشاد فرمایاٿون نه، چا تو هان نه ٿا ڏسو ته مزدور جڏهن

پنهنجي ڪمن مان فارغ ٿيندا آهن ته انهن کي مزدوری ڏني ويندي آهي.“ (شعب الایمان، 303/3، حدیث: 3603)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ!

(6) رمضان شريف جي هر رات آسمان ۾ صبح صادق (پره قتيء)، تائين هڪ مُنادي (يعني اعلان ڪرڻ وارو ملائڪ) هي نِدا ڪندو آهي: اي ڀائي گھرڻ وارا! مضبوط ارادو ڪر ۽ خوش ٿي وچ ۽ اي برائي جو ارادو رکڻ وارا! برائي کان رکجي وچ آهي کو مغفرت جو طالب! جو ان جي طلب پوري ڪئي وجي. آهي کو توبه ڪرڻ وارو! جو ان جي توبه قبول ڪئي وجي. آهي کو دعا گھرڻ وارو! جو ان جي دعا قبول ڪئي وجي. آهي کو سائل! جو ان جو سوال پورو ڪيو وجي. الله پاڪ رمضان المبارڪ جي هر رات ۾ افطار جي وقت سٺ هزار گناهگارن کي دوزخ مان آزاد فرمائي چڏيندو آهي، ۽ عيد جي ڏينهن سجي مهميني جي برابر گناهگارن جي بخشش ڪئي ويندي آهي.“

(شعب الایمان، 304/3، حدیث: 3606)

واسطه رمضان کا يارب ہمیں تو بخش دے نیکیوں کا پنپن پلے کچھ نہیں سامان ہے

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ!

(7) ماھ رمضان ۾ گهر وارن جي خرچ ۾ ڪشادگي ڪريو چو ته ماھ رمضان ۾ خرچ ڪرڻ الله پاڪ جي راه ۾ خرچ ڪرڻ جيان آهي.

(فضائل شهر رمضان مع موسوعة ابن أبي الدنيا، 1/368، حدیث: 24)

بھائیو بہنو! گناہوں سے سمجھي توبہ کرو
خُلد کے درکھل گئے ہیں داخلہ آسان ہے

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ!

(8) روزو ۽ قرآن پانهئي جي لاءِ قيامت جي ڏينهن شفاعت ڪندا.
روزو عرض ڪندو، ”اي ربَّ كريم! مون کائڻ ۽ خواهشن کان
ڏينهن ۾ هن کي روکي ڇڏيو، منهنجي شفاعت هن جي حق ۾
قبول فرماءِ۔“ قرآن چوندو: مون هن کي رات ۾ سمهڻ کان پري
ركيو، منهنجي شفاعت هن جي حق ۾ قبول ڪر. پوءِ پنهئي جون
شفاعتون قبول ٿينديون.“ (مسند امام احمد ج 2 ص 586 حدیث 6637)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ!

(9) جنهن مڪهءِ مكرمه ۾ رمضان جو مهينو ماڻيو ۽ روزو رکيو ۽
رات ۾ جيترو ٿي سگھيو قيام ڪيائين ته الله پاڪ ان جي لاءِ بين
جيگهن جي هڪ لڪ رمضان جو ثواب لکندو ۽ هر ڏينهن هڪ غلام
آزاد ڪڻ جو ثواب ۽ هر رات هڪ غلام آزاد ڪڻ جو ثواب ۽ هر
روز جهاد ۾ گھوڙي تي سوار ڪري ڇڏڻ جو ثواب ۽ هر ڏينهن ۾
نيڪي ۽ هر رات ۾ نيكى لکندو. (ابن ماجه ج 3 ص 523 حدیث 3117)

يالٰٰ تومدينے میں کبھی رمضان دکھا
مدتوں سے دل میں یہ عطار کے ارمان ہے

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ!

(10) بيشڪ الله پاڪ رمضان جا روزا توهان تي فرض ڪيا ۽ مون
توهان جي لاءِ رمضان جي قيام(تراویح) کي سنت قرار ڏنو آهي لهذا
جيڪو شخص رمضان ۾ روزا رکي ايمان سان ۽ حصول ثواب جي
نيت سان قيام ڪري (يعني تراویح پڙهي) ته اهو پنهنجي گناهن کان

ایئن نکری ویندو جیئن ولادت جی وقت ان کی سندس امڑ جھیو هو.

(تسائی ص 369 حدیث 2207)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ!
صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

(11) ماڻھوءِ جي هر نیڪ ڪمر جو بدلو ڏهن کان ست سؤ پیرن تائين ڏنو ویندو آهي. الله پاڪ فرمایو: إِلَّا الصَّوْمَقِائِمُ وَأَكَا أَجْزِئِيهِ "روزي کانسواء جو روزو منهنجي لاءِ آهي ۽ ان جي جزا مان پاڻ ڏيندس. الله پاڪ جو وڌيڪ ارشاد آهي، پانھو پنهنجي خواهش ۽ کاڌي کي صرف منهنجي سبب کان چڏي ڏئي ٿو. روزيدار جي لاءِ به خوشيون آهن. هڪ افطار جي وقت ۽ هڪ پنهنجي رب پاڪ سان ملاقات جي وقت. روزيدار جي وات جي بوءَ اللَّهِ پاڪ جي ويجهو مشڪ کان وڌيڪ پاڪيزه آهي." (صحیح مسلم ص 580 حدیث 1151)

روزہ دارو! جھوم جاؤ کیوں کہ دیدارِ خدا
خُلُد میں ہو گا تمہیں یہ وعدہ رحمن ہے

(12) روزو سپر (يعني ٻال) آهي ۽ جڏهن ڪنهن جي روزي جو ڏينهن هجي ته هُو نه اينگو ڳالهائي ۽ نئي رڙيون ڪري. پوءِ جيڪڏهن ڪو ٻيو شخص ان کي گارگند ڪري يا وڙهڻ چاهي، ته هُو کيس چوي "مان روزيدار آهيان." (بخاري ج 1 ص 624 حدیث 1894)

بے جا ٻک کي خصلت بھي ڻل جائے گي
مَرْدَنِي مَاحُولَ مِنْ كَرَلَوْتَمْ اعْتِكَافَ
خوش خدا ہو گا بن جائے گي آخرت
مَرْدَنِي مَاحُولَ مِنْ كَرَلَوْتَمْ اعْتِكَافَ

تُوبُوا إِلَى اللَّهِ! اسْتَغْفِرُ اللَّهِ
صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ!
صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

(13) جنهن به هڪ ڏينهن جو روزو الله پاڪ جي رضا حاصل ڪرڻ جي لاءِ رکيو. الله پاڪ ان کي جهئم کان ايڏو پري ڪري ڇڏيندو جيڏو هڪ ڪان، جيڪو پنهنجي نندپڻ کان اڏامڻ شروع ڪري ايتري تائين جو پورڙهو ٿي مري وجي.

(مسند اي يعلٰى ج 1 ص 383 حدیث 917)

عاصيوں کي مغفرت کالے کر آيا ہے پيام
جھوم جاؤ مجرمو! رمضان می غفران ہے
صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

(14) جنهن رمضان جي مهيني جو هڪ روزو به خاموشی ۽ سُکون سان رکيو، ان جي لاءِ جئت ۾ هڪ گهر سبز زمرد يا ڳاڙهي یاقوت جو بطيابو ويندو.“

(معجم اوسيط، 379/1، حدیث: 1768)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

(15) هر شيء جي لاءِ ذکوة آهي ۽ جسم جي ذکوة روزو آهي ۽ روزو اڏا صبر آهي.

(سن ابن ماجه ج 2 ص 347 حدیث 1745)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

(16) روزيدار جو سمهڻ عبادت ۽ ان جي خاموشی تسبيح ڪرڻ ۽ ان جي دعا قبول ۽ ان جو عمل مقبول هوندو آهي.“

(شعب الإيمان ج 3 ص 415 حدیث 3938)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

(17) الله پاڪ رمضان جي مهيني ۾ روزانو افطار جي وقت ڏه لک اهڙن گناهگارن کي جهنر کان آزاد فرمائيندو آهي جن تي گناهن جي ڪري

جهئم واجب ٿي چُکي هئي ۽ پڻ جمعرات ۽ جمعي جي ڏينهن (يعني خميس جي ڏينهن سج لهن کان وٺي جمعي جي سج لهن تائين) جي هر گھڙيءَ ۾ اهڙن ڏه ڏه لک گناهگارن کي جهئر مان آزاد ڪيو وينلو آهي جيڪي عذاب جا حقدار ٿي چُڪا هوندا آهن. (مسند الفردوس، 320/3، حدیث: 4960)

بھائيو بھنو! ڳناهيو س سمجھي تو به کرو
خُلُدَ كَعَلَىٰ كَعَلَىٰ
صلُوٰ عَلَىٰ الْحَيِّب!

(18) جيڪو ٻانهو روزي جي حالت ۾ صبح ڪري ٿو، ان جي لاءِ آسمان جا دروازا کوليا ويندا آهن ۽ ان جا عضواً تسبیح ڪندا آهن ۽ آسمانِ دنيا تي رهڻ وارا (ملائڪ) ان جي لاءِ سج لهن تائين **مغفرت** جي دعا ڪندا رهندما آهن. جيڪڏهن اهو هڪ يا به رکعتون پڙهي ٿو ته اهي آسمان ۾ ان جي لاءِ نور ٿي وينديون آهن ۽ حُور عين (يعني وڏين اکين وارين حورن) مان ان جون گھرواريون چونديون آهن، اي اللہ پاڪ! تون ان کي اسان ڏانهن موکلي ڏي، اسيين سندس ديدار جي لاءِ تمام گھڻيون مشتاق آهيون ۽ جيڪڏهن اهو لآللہ إلآللہ يا سُبْحَنَ اللَّهُ يَا اللَّهُ أَكَبَرَ پڙهي ٿو ته سترا هزار فرشتا ان جو ثواب سج لهن تائين لکندا رهن ٿا. (شَعْبُ الْإِيمَانُ ج 3 ص 299 حدیث 3591)

يالئي مغفرت کربے کس و مجبور کي
لائ رکھنا روزِ محشر بے کس و مجبور کي
نامه پدر کار میں حُسن عمل کوئی نہیں

صلُوٰ عَلَىٰ الْحَيِّب!
صلُوٰ عَلَىٰ الْحَيِّب!

(20) جيڪو حلال ڪمائیء مان رمضان المبارڪ ۾ روزو افطار ڪرائي. رمضان جي سڀني راتين ۾ ملائڪ ان تي ڏرود موڪليندا آهن ۽ شب قدر ۾ جبريل ﷺ ان سان مصافحو ڪندا آهن ۽ جنهن سان جبريل ﷺ هٿ ملائين ان جون اکيون (خوب خدا کان) روئٽهار ڪيون ٿي وينديون آهن ۽ ان جي دل نرم ٿي ويندي آهي.

(جمع الجواامع، 217/7، حدیث: 22534)

باغِ فردوسِ مرحمت فرما	یاخدا میری مغفرت فرما
بے حسابِ اس کی مغفرت فرما	ہونہ عطا حشر میں رسوا
صلوٰا عَلَى الْحَبِيبِ!	صلوٰا عَلَى اللّٰهِ عَلَى مُحَمَّدٍ

(20) جيڪو بُري ڳالهه چوڻ ۽ ان تي عمل ڪرڻ نه چڏي ته ان جي بُکايل ۽ اڃارو رهڻ جي الله پاڪ کي ڪاٻه ضرورت کانههي.

(صحیح بخاری ج 1 ص 628 حدیث 1903)

حضرت علام علي قاري هن حدیث پاڪ جي حوالی سان فرمائين تا: بُري ڳالهه مان مُراد هر ناجائز گفتگو آهي جيئن ڪوڙ، ، بهتان، غيبيت، تهمت، گار، لعن طعن وغيره جن سان بچڻ ضروري آهي. (مرقاۃ المفاتیح، 491/4)

آهي: ”رُگو ڪائڻ ۽ پيئڻ کان پري رهڻ جو نالو روزو ناهي بلڪ روزو ته هي آهي جو بيڪار ۽ واهيات ڳالهئين (يعني اهي ڳالهه جنهن جي ڪرڻ ۾ نافرمانی آهي هن) کان بچيو وڃي.“

(مستدرڪ للحاڪم ج 2 ص 67 حدیث 1611)

بَكْ بَكْ كَيْ هِيْ لَتْ نَهْ جَهَنْ مِيلْ گَرَادَه	اللّٰهُ زَبَابٌ كَا هُو عَطَا ثُقِّيْ مَدِيْنَه
صلوٰا عَلَى الْحَبِيبِ!	صلوٰا عَلَى اللّٰهِ عَلَى مُحَمَّدٍ

(21) جنهن جو روزي جي حالت ۾ انتقال شيو، الله پاڪ ان کي قیامت تائين جي روزن جو ثواب عطا فرمائيندو آهي.

(مسند الفردوس، 504/3، حدیث: 5557)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

(22) رمضان ۾ ذکر الله ڪرڻ واري کي بخشيو ويندو آهي ۽ هن مهيني ۾ الله تعالى کان گهرڻ وارو محروم ناهي رهندو.

(شعب الایمان، 311/3، حدیث: 3627)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

(23) هي رمضان توهان وت اچي وييو آهي، هن ۾ جئت جا دروازا کوليا ويندا آهن ۽ جہنم جا دروازا بند کيا ويندا آهن ۽ شیطان کي قيد ڪيو ويندو آهي، محروم آهي اهو شخص جنهن رمضان کي ماڻيو ۽ ان جي مغفرت نه ٿي جو جڏهن ان جي رمضان ۾ مغفرت نه ٿي ته پوءِ ڪڏهن ٿيندي؟ (معجم اوست ج 5 ص 366 حديث 7627)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

(24) پنج ئي نمازون ۽ جمعو اڳئين جمعي تائين ۽ ماڻ رمضان اڳئين ماڻ رمضان تائين گناهن جو ڪفارو آهن جيستائين ڪبيره گناهن کان بچيو وڃي. (مسلم، ص 144، حدیث: 233)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

(24) جيڪڏهن ٻانهن کي معلوم هجي ها ته رمضان ڇا آهي ته منهنجي امت تمنا ڪري ها ته ڪاش! سچو سال رمضان ئي هجي.

(صحیح ابن حُزْیْبٰج 3 ص 190 حدیث 1886)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

(26) جنهن رمضان جي هڪ ڏينهن جو روزو بغیر اجازت ۽ بغیر مرض جي افطار کيو (يعني ن رکيو) تم سجي زمانی جا روزا به ان جي قضا نه ٿي سگھندا. جيتوٽيڪ جو بعد ۾ رکي به وٺي. (ترمذی شریف جلد 2 ص 175)
حدیث: (723) يعني اها فضیلت جیڪا رمضان المبارڪ ۾ روزي رکڻ جي هئي هاطي ڪنهن طرح به ماڻي نتو سگھي.

(بهاڻ شریعت جلد 1 ص 175، ص 985 ملخصاً)

دو جهاد کي نعمتیں ملتی ہیں روزہ دار کو
جو نہیں رکھتا ہے روزہ وہ بڑاتا دا ہے
صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

(27) آئُ سُتو پیو ھیس ته خواب ۾ به شخص مون وٽ آيا ۽ مون کي هڪ دشوار گذار (يعني ڏکئي رستن واري) پهاڙ تي وٺي ويا جڏهن مان پهاڙ جي وچين حصي تي پهتس ته اتي وڏا سخت آواز اچي رهيا هئا، مون چيو، ”هي ڇا جا آواز آهن؟“ تنهن تي مون کي ٻڌایو ويو تم هي جھڻمين جا آواز آهن. پوءِ مون کي اڃان اڳتني نيو ويو تڏهن مان ڪجهه اهڙن ماڻهن وٽان گنريں جو انهن کي سندن ڀيڏين جي رڳن ۾ ٻڌي ڪري (اونڌو) تنگيو ويو هو ۽ انهن جون چاڙيون چيريون ويون هيون جن مان رت وهي رهيو هو. مون پُچيو، ”هي ڪير آهن؟“ تڏهن مون کي ٻڌایو ويو ته هي روزو افطار ڪندا هئا ان کان پهريان جو روزو افطار ڪرڻ حلال ٿئي.“ (صحیح ابن حبان ج 9 ص 286 حدیث 7448)

بے نمازی رہیں کچھ نہ روزے رکھیں
إنِ کو کس نے کہا عاشقانِ رسول؟
صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

(28) منهنجي امت ڏليل ۽ خوار نه ٿيندي جيسينتائين اها ماڻِ رمضان

جو حق ادا کندي رهندی. عرض کيو ويو: يا رسول الله ﷺ رمضان جي حق کي ضايع کرڻ ۾ انهن جو ذليل ۽ خوار ٿيڻ چا آهي؟ فرمایاون: هن مهیني ۾ سندن حرام ڪمن جو کرڻ، پوءِ فرمایاون: جنهن هن مهیني ۾ زنا کيو يا شراب پیتو ته ايندڙ رمضان تائين الله پاک ۽ جيترا آسماني ملائڪ آهن سڀئي ان تي لعنت کندا رهندما. پوءِ جيڪڏهن هي شخص ايندڙ ماھِ رمضان کي حاصل ڪرڻ کان پهريان ئي مری ويو ته وتس کا اهڙي نيكى نه هوندي جيڪا کيس جهڻم جي باه کان بچائي سگهي. سو توهان ماھِ رمضان جي معاملي ۾ ڏجو چو ته جهڙيءَ طرح هن مهیني ۾ بین مهينن جي مقابلي ۾ نيكيون وڌايون وينديون آهن تهڙيءَ طرح گناهن جو به مُعاملو آهي. (معجم صغير، 1/248)

تُوبُوا إِلَى اللَّهِ! أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

سحری جي متعلق 4 فرامين مصطفیٰ ﷺ

(29) روزو رکڻ جي لاءِ سحرري کائي قوت حاصل ڪريو ۽ ڏينهن (يعني پنهن) جي وقت آرام (يعني قيلولو) ڪري رات جي عبادت لاءِ طاقت حاصل ڪريو. (ابن ماجه ج 2 ص 321 حدیث 1693)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

(30) سحرري سجي جو سجي برڪت آهي تنهنکري توهان نه چڏيو چاهي ائين ئي ٿئي جو پاڻيءَ جو هڪ دك پي وٺو. بيشڪ الله پاڪ ۽ ان جا ملائڪ رحمت موکليندا آهن سحرري ڪرڻ وارن تي.

(مسند امام احمد ج 4 ص 88 حدیث 11396)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

(31) تي مالڻهو جيترو به کائين انهن سان ڪو حساب نه ٿيندو پر شرط اهو آهي ته کادو حلال هجي. (1) روزيدار افطار جي وقت (2) سحرري کائڻ وارو (3) مجاهد جيڪو اللہ پاڪ جي وات ۾ اسلامي سرحد جي حفاظت ڪري. (معجم كبير، 285/11، حدیث: 12012)

صلوٰ علی الحبیب! صلی اللہ علی مُحَمَّدٍ

عمرفاروق اعظم ﷺ جوارشاد

مسلمانن جا ٻيان خليفه حضرت عمرفاروق اعظم ﷺ فرمائيندا هئا: ان مهيني کي خوش آميديد جيڪو اسان کي پاڪ ڪرڻ وارو آهي. سجو رمضان پلائي ئي ڀلائي آهي، ڏينهن جو روزو هجي يارات جو قيام (يعني تراویح)، هن مهيني ۾ خرج ڪرڻ جهاد ۾ خرج ڪرڻ جو درجو رکي ٿو. (تنبيه الغافلين، ص 177)

صلوٰ علی الحبیب! صلی اللہ علی مُحَمَّدٍ

أم المؤمنين عائش صديق ﷺ جوارشاد

(1) جڏهن ماڻِ رمضان ايندو هو ته حضور اكرم ﷺ جو رنگ مبارڪ تبديل ٿي ويندو هو ۽ نماز جي ڪثرت فرمائيندا ۽ دعا گهرندا هئا. (شعب الایمان، 3، 310، حدیث: 3625)

تجھ په صدقے جاؤں رمضان تو عظیم الشان ہے
تجھ میں نازل حق تعالیٰ نے کیا قرآن ہے

(2) جڏهن ماڻِ رمضان ايندو هو تهنبي پاڪ ﷺ ويه ڏينهن نماز ۽ ندب کي ملائيندا هئا پوءِ جڏهن آخری عشرو ٿيندو هو ته الله

پاک جی عبادت جی لاءِ کمر بستہ (تیار) ٿي ويندا هئا.

(مسند امام احمد، 338، حدیث: 24444)

عبادت میں تلاوت میں ریاضت میں لگادے دل

مہرِ رمضان کے صدقے میں فرمادے کرم مولا

صلوٰۃ عَلَی الْحَبِیب! صَلَّی اللہُ عَلَیٖ مُحَمَّدٌ

حضرت عبد الله ابن عباس رض جا ارشاد

(1) رسول اللہ صَلَّی اللہُ عَلَیٖ وَاٰلَهُ وَسَلَّمَ مائھن ۾ سینی کان و ذیک سخی هئا ۽ رمضان شریف ۾ پاڻ سڳورا صَلَّی اللہُ عَلَیٖ وَاٰلَهُ وَسَلَّمَ (خاص طور تي) تمام گھٹی سخاوت ڪندا هئا. پاڻ سڳورن صَلَّی اللہُ عَلَیٖ وَاٰلَهُ وَسَلَّمَ سان جبرئیل امين عَلَیٰ السَّلَامِ ملاقات جی لاءِ حاضر ٿيندا هئا. جبرئیل امين عَلَیٰ السَّلَامِ رمضان مبارڪ جي هر رات ۾ ملاقات جي لاءِ حاضر ٿيندا هئا ۽ رسول کریم، رؤف رحیم عَلَیٰ الرَّحْمَةِ الرَّحِیْمِ ان سان گنجی قرآن عظیم جو دور فرمائيندا هئا. جڏهن به حضرت جبرئیل امين عَلَیٰ السَّلَامِ پاڻ سڳورن صَلَّی اللہُ عَلَیٖ وَاٰلَهُ وَسَلَّمَ جي خدمت ۾ ايندا ته رسول اللہ صَلَّی اللہُ عَلَیٖ وَاٰلَهُ وَسَلَّمَ جن تيز هلڻ واري هو کان به و ذیک خير (يعني پلاتي) جي معاملي ۾ سخاوت فرمائيندا هئا.

(صحیح بخاری ج 1 ص 9 حدیث 6)

ہاتھ اٹھا کر ایک ٹکڑا اے کریم ہیں سخنی کے مال میں حصہ رہم.

صلوٰۃ عَلَی الْحَبِیب! صَلَّی اللہُ عَلَیٖ مُحَمَّدٌ

(2) جڏهن ماہِ رمضان ايندو هو ته سرکار مدینہ صَلَّی اللہُ عَلَیٖ وَاٰلَهُ وَسَلَّمَ هر قيديء کي چڏي ڏيندا هئا ۽ هر سائل (يعني سوالی) کي عطا فرمائيندا هئا.

(شعب الانیمان، 3/311، حدیث: 3629)

ڇا آقا جي حيات ظاهري جي دور ۾ قيدي هوندا هئا؟

مشهور مفسر حکیم الامت حضرت مفتی احمد یار خان رحمۃ اللہ علیہ بیان کیل حدیث پاک جي حصی: ”هر قيدي کی رہا کری چڏیندا هئا“ جي حوالی سان مراء جلد 3 صفحی 142 تی فرمائی تا: حق اهو آهي ته هتي قيدي مان مراد اهو شخص آهي جيڪو حق لله يا حق العبد (يعني ٻانهی جي حق) ۾ گرفتار هجي ۽ آزاد فرمائڻ مان ان جو حق ادا کري چڏڻ يا ڪرائي چڏڻ مراد آهي.

ڪعبُ الْأَحْبَارِ رحمۃ اللہ علیہ جوارشاد

قيامت جي ڏينهن هڪ مُنادي (يعني اعلان ڪرڻ وارو) هن طرح ندا ڪندو، هر پوکڻ واري (يعني عمل ڪرڻ واري) کي ان جي پوک (يعني عمل) جي برابر اجر ڏنو ويندو سواء قرآن وارن (يعني قرآن جي عالمن) ۽ روزيدارن جي جو انهن کي بیحد ۽ بي حساب اجر ڏنو ويندو.

(شعب الایمان ج 3 ص 413) حديث 3928

روزه دارو! جھوم جاؤ کيو کنه ديدارِ خدا
حُلْمِد میں ہو گا تمہیں یہ وعدہ رحمٰن ہے

صَلَوٰةً عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

حضرت ابراهيم نخعي رحمۃ اللہ علیہ جوارشاد

حضرت ابراهيم نخعي رحمۃ اللہ علیہ فرمائی تا: رمضان جي مهيني ۾ هڪ ڏينهن جو روزو رکڻ هڪ هزار ڏينهن جي روزن کان افضل آهي ۽ رمضان جي مهيني ۾ هڪ پيرو تسبیح ڪرڻ (يعني سبحان الله چوڻ) هن مهيني کان علاوه هڪ هزار پيرا تسبیح ڪرڻ (يعني سبحان الله چوڻ) کان

افضل آهي ۽ ماڻهِ رمضان ۾ هڪ رڪعت پڙھڻِ رمضان کان علاوه هڪ
هزار رڪعتن کان افضل آهي. (تفسير در منثور ج 1 ص 454)

داتاگنج بخش علي هجويري ﷺ جو ارشاد

روزی جي حقیقت ”رڪجن“ آهي ۽ رکیل رهڻ جا ڪیترائي شرط
آهن مثلاً: معدی کي کائڻ پیئڻ کان روکي رکڻ، اک کي بُري نظر
کان روکي رکڻ، ڪن کي غيبت ٻُڌڻ، زبان کي فضول ۽ فتنی
واريون ڳالهيوں ڪرڻ ۽ جسم کي حڪم الاهي جي مخالفت کان
روکي رکڻ ”روزو“ آهي. جڏهن ماڻهو انهن سڀني شرطن جي پيروي
ڪندو، تڏهن اهو حقيقی طور تي روزيدار ٿيندو.

(كتش المحبوب ص 354 ، 353)

نکيوں کاپنے پلے کچھ نہیں سامان ہے

واسطهِ رمضان کا یارب ہمیں تو بخش دے

صلوٰا عَلَى الْحَبِيبِ! ﷺ

روزی جاتی درجا

روزی جاتی درجا آهن.

(1) عوام جو روزو (2) خواص جو روزو (3) أَخْصُّ الْخَوَاصِ جو روزو

عوام جو روزو

روزی جي لغوی معنی آهي: ”رڪجن“ انهيءَ ڪري شريعت جي
اصطلاح ۾ صبح صادق (يعني پره ثنيءَ) کان وٺي سج لهڻ تائين
ڄاڻي واطئي کائڻ پیئڻ ۽ جماع کان ”رڪيل رهڻ“ کي روزو چئبو
آهي ۽ اهو ئي عوام يعني عام ماڻهن جو روزو آهي.

(2) خواص جو

کائٹ پیئٹ ۽ جماع کان رکیل رهڻ سان گڈو گڈ جسم جي تمام عضون کي بُرائين کان ”روکٹ“ خواص يعني خاص ماڻهن جو روز آهي.

(3) اخْصَ الخَوَاصُ جُورُوزُو

پنهنجو پاڻ کي تمام معاملن کان ”روکي“ ڪري صرف ۽ صرف الله پاڪ جي طرف متوجھه ٿيڻ، هي أَخْصُ الْخَوَاصُ يعني خاص الخاص ماڻهن جو روزو آهي.

دِيْجَةٌ قُلْنَ مَدِينَةٌ دِيْجَةٌ
كَبِحَ رَحْمَتَنَ نَانَةَ حُسْنَينَ
هَرَوَلِيَّ كَاوَاسْطَهُ عَطَارَ پَرَّ
صَلَوَاعَلَى الْحَبِيبِ! صَلَى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدَ

مفتی احمدیار خان رحمۃ اللہ علیہ جو ارشاد

هن مبارڪ مهیني جا ڪل چار نالا آهن **(1)** ماڻ رمضان **(2)** ماڻ
صبر **(3)** ماڻ مؤاسات ۽ **(4)** ماڻ وسعت رزق. وڌيڪ فرمانئ تا:
روزو صبر آهي جنهن جي جزا رب آهي ۽ اهو انهيء مهیني ۾ رکيو
ويندو آهي ان لاء هن کي ماڻ صبر چوندا آهن مؤاسات جي معنى آهي
پلائي ڪرڻ جيئن ته هن مهیني ۾ سڀني مسلمانن سان خاص ڪري
قربيي رشتيدارن سان پلائي ڪرڻ وڌيڪ ثواب آهي. ان ڪري هن کي
ماڻ مؤاسات چوندا آهن. هن ۾ رزق جي ڪشادگيء به ٿيندي آهي جو

غريب بِ نعمتون کائي وندنا آهن انهيءَ ڪري هن جو نالو ماڻه وسعتِ رزق به آهي. (تفسير نعيمي ج 2 ص 208)

ماڻر مضاف رحمتوں اور برکتوں کی کان ہے ہر گھڑی رحمت بھری ہے ہر طرف ہیں برکتیں

صَلَّى اللَّهُ عَلَى الْحَٰبِبِ!

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على سيد المخلصين أباً بعده فاتح الأبواب من الشفاعة في ملائكة الرحمن الرحيم

نیک نمازی بسچن جی لاء

هر جمعرات نمازِ مغرب کان بعد اوہان جی علاقئی ۾ ٿیندر ڏ دعوت اسلامی جی هفتیوار سُشن پری اجتماع ۾ اللہ عَزَّوجَلَّ جی رضا جی لاو سُلیٰں سُلیٰں نیتن سان سجی رات شرڪت فرمایو. * سُشن جی تربیت جی لاءِ مدنی قافلی ۾ عاشقانِ رسول سان گذھر مهینی تی ڈینهن سفر ۽ * روزانو ”فکرِ مدینہ“ جی ذریعي مدنی انعامات جو رسالو پری ڪري ہر مدنی مهینی جی پھرین تاریخ ۾ پنهنجی ذمیدار کی جمع ڪرائڻ جو معمول بثایو.

منہنجو مدنی مقصد: ”مون کی پنهنجی ۽ سجی دنيا جي ماٹهن جي اصلاح جي ڪوشش ڪرڻي آهي“ إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوجَلَّ پنهنجي اصلاح جي لاءِ ”مدنی انعامات“ تي عمل ۽ سجی دنيا جي ماٹهن جي اصلاح جي ڪوشش جي لاءِ ”مدنی قافلن“ ۾ سفر ڪرڻو آهي. إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوجَلَّ

عالمی مدنی مرکز فیضانِ مدینہ محلہ سوداگران پرائی سبزی منڈی ڪراچی

UAN: +92 111 25 26 92 Ext: 7213

Web: www.dawateislami.net / E-mail: translation@dawateislami.net